

ROZSUDEK

Městský soud v Praze rozhodl dne 24.10.2005 ve věci žalobce: Kaufland Česká republika, v.o.s., proti žalovaným: 1) ha-vel internet s.r.o. a 2) CZ.NIC, z. s. p. o. o zdržení se užívání doménového jména kaufland.cz a převod registrace doménového jména kaufland.cz takto:

1. Prvý žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku zdržet se užívání doménového jména "kaufland.cz".
2. Oba žalovaní jsou povinni do 30-ti dnů od právní moci rozsudku odstranit závadný stav, a to formou převodu registrace doménového jména "kaufland. cz" na žalobce.
3. Oba žalovaní jsou povinni zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7.425,- Kč k rukám zástupce žalobce, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Svojí žalobou se domáhal žalobce vydání rozhodnutí, na základě kterého by soud uložil prvému žalovanému do tří dnů od právní moci rozsudku zdržet se užívání doménového jména "kaufland.cz", oběma žalovaným pak do 30-ti dnů od právní moci rozsudku odstranit závadný stav, a to formou převodu registrace doménového jména "kaufland.cz" za žalobce. Svojí žalobu zdůvodnil tím, že je dceřinou společností všeobecně známé společnosti Kaufland Stiftung & Co. KG. Koncern Kaufland je vlastníkem kombinované ochranné známky Kaufland, což doložil výpisem z databáze ochranných známek u OHIM v Alicante. Koncem Kaufland propaguje své výrobky a služby i prostřednictvím internetu, a to na webových stránkách [www.kaufland.\(příslušná koncovka země\)](http://www.kaufland.(příslušná koncovka země)) Koncern Kaufland v ČR podniká prostřednictvím žalobce.

Prvý žalovaný je dle tvrzení žalobce doménový spekulant, 1.2.1998 si zaregistroval doménu www.kaufland.cz. Žalobce byl nucen najít náhradní řešení, a to registrací domény www.kaufland-online.cz. Přitom první žalovaný fakticky doménu neužívá a svojí spekulativní blokadou se dopouští nekalosoutěžního jednání v rozporu s generální klauzulí a porušuje i práva žalobce z ochranné známky. Obdobně již rozhodl Krajský soud v Brně v rozsudku čj. 11Cm 8/2003-45 ze dne 7. 5. 2003.

Druhý žalovaný je zájmovým sdružením právnických osob, který jako jediný subjekt v ČR registruje domény v zóně cz. Druhý žalovaný při registraci nezkontroluje, zda zaregistrované domény porušují zákon či nikoliv. Tím umožňuje spekulantům jejich další a další registrace.

Ve své obraně uvedl první žalovaný, že Městský soud v Praze není soudem místně příslušným. Dále uvedl, že není žalobce ani aktivně legitimovaný, neboť vlastníkem ochranné známky, na kterou se odvolává, je německá společnost Kaufland Warendhandel GmbH & Co KG. Proto žalobci nepřísluší právo a ochrana dle ust. § 8 odst. 4 zák. č. 441/2003 Sb. I kdyby tomu tak bylo a žalobce byl oprávněným vlastníkem ochranné známky, žalovaný je toho názoru, že doména není užívána v obchodním styku a proto neexistuje jediný právní důvod, proč by nemohla být doména zaregistrována jiným subjektem, odlišným od žalobce. Také nesouhlasí s názorem, že by se dopouštěl nekalosoutěžního jednání, a to v rozporu s generální klauzulí, či s jinými, speciálními skutkovými podstatami nekalé soutěže. I ust. § 44 odst. 1 obch. zák. v první řadě předpokládá, že takovéto jednání se uskuteční v rámci hospodářské soutěže, že bude v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu soutěžitelům či spotřebitelům. Protože žalobce a žalovaný podnikají v rozličných oblastech, nikoli na stejném relevantním trhu, neexistuje mezi nimi žádný soutěžní vztah, protože si hospodářsky nekonkurují.

Ve své obraně uvedl druhý žalovaný, že mu při registraci nepřísluší hodnotit rozpor s

autorskými, známkovými či jinými právy ani to, zda registrované domény jinak porušují práva třetích osob, např. z titulu ochrany firmy, nekalosoutěžního jednání apod. Právo na registraci domény nevyplyvá ze zákona ani ze smlouvy. Považuje žalobní petit za neurčitý, namítá, že nenese odpovědnost za porušení práv žalobce.

Soud provedl důkaz listinami, a to výpisem z databáze ochranných známek u Úřadu průmyslového vlastnictví, dále pak vytištěnou podobou internetových stránek pod označením www.kaufland.de, www.kauflan.pl, www.kaufland.cz, <http://web2.ha-vel.cz>, pravidly registrace doménových jmen v doméně cz, dopisem z 10.10.2003, výpisy z obchodního rejstříku účastníků. Soud neprovedl důkaz, který mu byl doručen po skončení dokazování žalovaným č. 1, a to konkrétně audio nahrávkou a projektem žalovaného č. 1, neboť po skončení dokazování již žádné dokazování provádět nelze. Tento důkaz soud zamítl jako nadbytečný již při ústním jednání, stejně tak jako návrh žalobce na provedení důkazu empirickým výzkumem a srovnávacími výpisy z obch. rejstříku, neboť tyto důkazy nepovažoval za relevantní ve vztahu k výsledku tohoto sporu.

Na základě takto provedeného dokazování pak soud dospěl k těmto skutkovým závěrům a závěrům právním: Soud se neztotožňuje s názorem, že žalobce není ve sporu věcně aktivně legitimovaný. Žalobce je dceřinou společností společnosti Kaufland Stiftung & Co. KG. Působí na českém trhu a je v povědomí i českých spotřebitelů již natolik znám, že lze označení kaufland považovat pro něj za příznačné bez ohledu na vlastnictví zapsaných ochranných známek. Tím, že si žalovaný č. 1 zaregistroval u 2. žalovaného doménové jméno "kaufland.cz" se dopustil jednání, které je v rozporu s ust. § 44 obch. zák. a jednáním 1. žalovaného je naplněna i skutková podstata ust. § 47 písm. a) obch. zák. Soud považuje za notorietu (§ 121 o.s.ř.) a vyplývá to i z provedeného dokazování, že prvý žalovaný je dlouhodobě aktivní v oblasti masivní registrace doménových jmen a následného obchodování s nimi, anižby k registrovaným doménám skutečně připojil webové stránky, resp. tyto jsou jen formální. Soud dále dovozuje, že i když účastníci podnikají v rozličných oborech, jsou soutěžiteli v širším slova smyslu. Zásahem žalovaného 1) do práv žalobce je porušeno i právo žalobce, vyplývající z ust. § 41 obch. zák., tedy jeho právo svobodně rozvíjet svou soutěžní činnost. Soud se neztotožnil ani s názorem 2) žalovaného, který namítá, že mu při registraci nepřísluší hodnotit rozpor s autorskými, známkovými či jinými právy ani to, zda registrované domény jinak porušují práva třetích osob, např. z titulu ochrany firmy, nekalosoutěžního jednání apod. a že nenese odpovědnost za porušení práv žalobcem. Vzhledem ke skutečnosti, že druhý žalovaný je národním správcem domény nejvyšší úrovně cz. a veškeré registrace i jejich rušení je možno realizovat pouze jeho prostřednictvím, lze dle názoru soudu po druhém žalovaném spravedlivě požadovat, aby při registraci zhodnotil i zjevné rozpory se známkovými, popřípadě jinými právy jiných subjektů, zejména pak v tak křiklavých případech, jako je případ souzený. Dle názoru soudu se nemůže druhý žalovaný zbavovat odpovědnosti způsobem, kterým to činí a umožňovat masivně spekulantům jejich protiprávní chování. Ze všech shora uvedených důvodů proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích I. a II.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., soud úspěšnému žalobci přiznal náklady řízení v celkové výši 7.425,- Kč, což představuje paušální odměnu advokáta vypočtenou dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 6 200,- Kč, tři režijní paušály po 75,- Kč. Dále pak zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000,- Kč.

Při studiu rozhodnutí je třeba mít na zřeteli fakt, že rozhodnutí obsahuje nejen vlastní výrok

soudu a jeho odůvodnění, ale i shrnutí tvrzení jednotlivých stran, přičemž některými tvrzeními se soud v rozhodnutí vůbec nemusel zabývat (např. při vydání předběžného opatření) a tato tvrzení tak představují pouze právní názor příslušné strany a nikoliv závěr soudu.

Rozhodnutí soudu nelze automaticky aplikovat na jiné případy (byť skutkově podobné) a sdružení CZ.NIC doporučuje konkrétní případ konzultovat s odborníky na doménová jména a právníky.